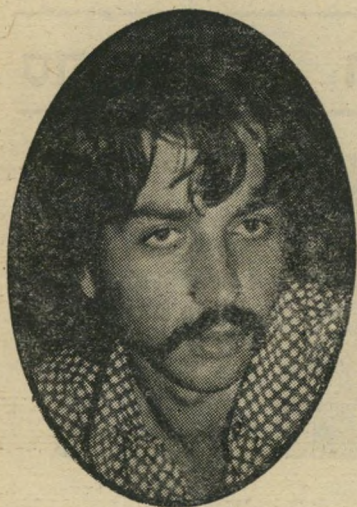

יורם ואורלי מתגרשים

יורם ביכונסקי
ציון 10 במיטה

את מרבית זמני אני מקדיש היום ללימודי היסטוריה כללית באוניברסיטת תל-אביב, ומשתדל להשלים עם העובדה שאני נמצא במוקד התעניינות הציבור.

מי שנראה מרוצה ביותר מסיום הפרשה הזאת הוא אביה של אורלי, עורר-הדין **אברהם יהל**. היום הוא מחפש כל מה שייחס לו בעבר: "אני מעולם לא החזרתי את נישואיהם", סיפר לי, "במיקרה הייתי צריך להיות בחור" בזמן שהם נישאו, אבל לא יותר מזה. אני גם לא אמרתי שאני שמח, שכבר לא יאמרו עלי שאני החתן של ביכונסקי. אני חושב שזה

אורלי ביכונסקי
חודש 10 בנובמבר

זוג צעיר, שצריכים לתת להם לחיות את החיים שלהם, בלי סנסציות ובלי כותרות.

"אין לי שום דבר אישי נגד מר ביכונסקי. אני חושב שהוא אדם נחמד, וזה לא נכון שאפילו לא באתי לבקר אצלו. העובדה היא אחרת. אני לא מעורב בפרידה שלהם, ולא הבעתי כל דיעה לכאן או לכאן, מה דעתי על הגירושין? אין תגובה."

יורם ביכונסקי, מי שהיה חשוד ברצח החיילת רחל הלר וטוהר מכל חשד, ואשתו הצעירה **אורלי יהל**, הגיעו לסוף הדרך. השבוע נערך ביניהם הסכם-הגירושין, לאחר עשרה חודשי נישואין קצרים. מי שניבא שהנישואין האלה לא יחזיקו מעמד תקופה ארוכה, אכן צדק.

"זה היה ניסיון מעניין", סיכם באוזני השבוע יורם, ומיהר להוסיף: "טוב שזה היה". ואומנם, השלב הזה היה די צפוי.

"אין לי ספק שהשנה שחייתי עם אורלי, היתה שנה מעניינת מכל הבחינות. כי אורלי היא טיפוס מעניין. אבל אני לא רוצה להרחיב את הדיבור בקשר אליה. אמר לי ביכונסקי, "המזל הוא שאין לנו בעיות של רכוש משותף. כך שהפרקליט שלי הכין עבורנו הסכם-גירושין, וכרגע אני פשוט מחכה שאורלי תבוא לחתום."

אורלי נפרדה מביכונסקי כבר לפני חודשיים. היא עזבה את דירתם השכורה שברמת-גן, וירדה לעבוד במלון הטלע האדום שבאילת. למרות שהשניים נוכחו כבר בתחילת דרכם שנישואיהם עולים על שירטון, הם החליטו שלא להישבר, ולנסות להמשיך לחיות זה עם זה.

"עם יורם לא קל לחיות", סיפרה אורלי בשעתו בהערכה הזו, "יש לו גם המחלה של הטיהור-העצמי שלו. הוא טיפוס עם המון מצבירות, וכשחששתי לא פעם לצאת ממנו, החלטתי שאני צריכה להתמודד עם דברים כאלה ולא לברוח מהם". חרף התנגדותם של הוריה לנישואין עם יורם, אמרה אורלי: "אני אשתדל לפצות אותו על התקופה הנוראה שעבר, ולתת לו בית טוב וחמים כמו שהוא זקוק ואהב."

יורם גם ידע להעריך מה שאורלי היתה עבורו. "היא באה אלי בדיוק ברגע שהייתי זקוק לאדם. הייתי צריך להתקרב למישהו. אורלי היא צעירה שידעת ומוכנה להקדיש לי ספק שבפרשת השיקום שלי, מהטראומה הנוראה של החקירה והמעצר, יש לאורלי חלק חשוב." כך אמר אז.

היום, כנראה, מרגיש יורם שהוא שוקם, ואורלי חשה ששוב אין צורך בה. הכוונה עשתה את שלה, הכוונה יכולה ללכת. "אני לא מצטער שנפרדנו", אמר לי בייכונסקי, "אני גר היום עם עצמי, עושה דין-דחשון נפשי ומתכנן לי את העתיד."

גורם האפתעה היה מאזינות-מיתרן חשוב, ומי יודע להשתמש בו יותר טוב מקצין-צנחנים ראשי, תא"ל דן שומרון? מה עוד שהוא מתכוון להפתיע פה לא רק יפהפיה מאד מסוימת, אלא גם את כולנו?

קודם כל, כדאי שתדעו שדן בן-ה-37 הוא, ללא-ספק, אחד הרווקים המבוקשים ביותר היום בצה"ל אם לא במדינה כולה. מאז התגרש מאשתו, **מירי**, הוא מחזר על כל צעד ושעל.

בניגוד, אין פלא. אחרי הכל, הוא באמת גבר לעניין, חבר קיבוץ אשדוד-יעקב לי-שעבר, ובכלל חתיך משגע.

אבל אין נביא בעירו. מתברר, סוף-סוף, שהאהבה האמתית של חייו חיכתה לך דווקא מעבר לים. לפני כשלושה שבועות הוא חזר ארצה, וזרק לחבריו את הפצצה שאיש לא ציפה לה. היתה זו פצצה מתוצרת חוץ.

כשביקר דן שומרון בחוף-לארץ, הוא נכנס למיסעדה והתיישב לאכול. אחרי הכל הוא לא מכיר שם איש, אז מה יש לו כבר לעשות? ואז, כמו שכתוב באגידות, מתיישבת מולו יפהפיה.

דן, הוא אמנם מפקד בכיר בצה"ל, אבל בענייני נשים הוא נשאר אותו קיבוצניק ביישן מאשדות-יעקב. הדבר היחיד שהוא יכול לעשות לה בריב-מקום, היה עניינים.

הוא זרק לה עין ולהפתעתו היא זרקה

תת-אלוף דן שומרון
3 ימים ואשה

לו מייד שתיים, יאעני היא היתה באותו ראש. אבל שומרון לא אור אומץ לגשת אל שולחנה ולסגור עניין.

מי שכן לקחה את היוזמה היתה דווקא אותה פצצת, שראתה שהם כבר כמעט גומרים לאכול והבחור, שהוא כנראה תייר, מתבייש לגשת אליה. בלי ברשות היא ניגשה אליו, ושאלה אם אפשר להציף טרף אליו.

נו, טוב, אם היא כבר התקפה חזיתית, אי-אפשר לצפות מתת-אלוף בצה"ל, ש-ייסוג.

מה שקרה הלואה אתם בוודאי לא מתיקשים לנחש. היא הציעה לו, ברוב אדיבות, להאריך ולסייר איתו בכל המקומות שרצו לראות, העיקר שיחזור לישראל מרצוה. הם נשארו צמודים שלוש ימים תמימים, כשהיא לא מפסיקה להסביר לו

כל הדרכים מובילות לצרפת

תראו מה זה צחוק הגורל, ומה שהוא עולל לאחד מבכירי פעילי הליכוד בצפון הארץ! כמו שעלול להתרחש בכל מישפחה מכובדת, כך גם קרה לאותו **ליכוד-ניק**. אשתו פירקה את ליכוד המישפחה, נסעה לצרפת ועזבה אותו לאנחות ועם בן צעיר, מובן, שככל איש-ליכוד המכבד את עצמו, הוא לא הסכים לפירוק המישפחה המלך כדת. עזב הכל ונסע בעיקבות האשה הנוטשת לצרפת, להשיב אותה לחיק הליכוד. הוא יצא, ומישאלה אחת בפיו: שלא לחזור לישראל בידים ריקות. חיפש, חיפש, עבר מעיר לעיר, ממכר למכר, אבל הרי צרפת זה לא ישראל, ופרס היא לא תל-אביב, אז לך חפש מחס בערימת שחת! ותחת שיחזור ארצה כלעומת שבא, הוא החליט שאם הצרפתים גולו ממנו את אשתו האהובה, הוא יגול מהם אשה אחרת תחתיה.

מכאן לשם הוא הכיר **צרפתייה** יפה וצעירה, הציע לה לבוא לחיות איתו בישראל. היא הסכימה, והשניים חזרו למולדת. מאושרים ואוהבים. את אשתו הוא לא מצא, אבל המציאה החדשה הצליחה להשכיח ממנו את הכאב. הוא הכניס אותה לביתו, וחי איתה בלי יכולת להינשא, כל עוד לא התגרש מאשתו הראשונה. אלא שאושרו לא האריך ימים. כעבור זמן קצר התאהבה האשה, שהובאה מצרפת, בבנו הנאה של הגבר האומלל. וניראה שוב שלאבהב — חוקים משלה.

הבן, אשר כעס על שאביו הביא הביתה אשה אחרת תחת אמו החוקית, הצליח להוציאה מרשות אביו, וניהל איתה רומן לוחט ממש מתחת לאפו, וללא ידיעתו. ואילו כאשר נודע לו הדבר, היה כבר מאוחר. מפני שהבן הצרפתי החליט לנהוג בדרכה של האשה הקודמת, עזב את הבית וברחו לצרפת. ואם אתם חושבים שהאבא האומלל התייאש מבני-מישפחתו, טעות בידכם. כי הוא החליט שהפעם תהיה לגסיעתו מטרה כפולה ומשולשת: למצוא את אשתו, את הבן ואת המאבחת.

אלא שבחוגי הליכוד מתלוצצים ושואלים, אם אותו עסקן בכיר לא יחזור ארצה עם אישה שלישית. הרי סוף-סוף יש לו בית ריק, וגם בליכוד יש כמה וכמה חטיבות.